

Příloha k protokolu o SZZ č.: .....

Diplomant: Jana Štefanová

Vysoká škola: PF JU

Aprobace: Učitelství pro ZŠ

Katedra: pedagogiky a psychologie

Recenzent diplomové práce:
Marta FRANCOLOVÁ

Datum odevzdání posudku: 25.8.
~~19.5.2009~~

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

RODINA DÍTĚTE SE SPECIFICKOU PORUCHOU UČENÍ

Předkládaná práce uvádí specifické poruchy učení v jiných souvislostech, než je u diplomových pracích na téma SPU obvyklé. Tento úhel pohledu považuji za velmi důležitý, zvláště v souvislostech s povoláním učitele ZŠ.

V teoretické části práce autorka přibližuje problematiku SPU. V úvodních kapitolách se jí podařilo velmi srozumitelně uvést čtenáře do dané problematiky, jsou vymezeny základní a související pojmy, jsou popsány poruchy jednotlivých poruch.

V závěru 1. kapitoly uvádí autorka názory některých odborníků o nevhodnosti některých označení at' již poruchy samotné, či dětí trpících touto poruchou, v souvislostech s pejorativním laděním. Osobně jsem toho názoru, že důležitější než označení je přístup učitelů, spolužáků a ostatní populace.

Na str. 13., je oddíl označený **Poruchy chování jako následek poruch učení**. Na tomto místě práce autorka klade citace z odborných publikací vedle sebe bez vzájemného propojení, některé citace jsou bez autorčina doplnění bez souvislosti s ostatním textem. Tato část, oproti ostatnímu textu, je nekoherentní a obsahově i myšlenkově roztržštěná a to, o čem chtěla autorka psát, či co čtenář očekává, se vytrácí.

Na několika místech práce autorka uvažuje nad tím, zda něco neumět si zasluhuje označení porucha (např. str. 7, 17). Je třeba zdůraznit rozdíl mezi „něco neumět“ a „nebýt schopen se něčemu naučit“.

Velkou pozornost věnuje autorka diagnostice SPU. Na str. 23 píše, že není v silách učitele v běžné třídě provádět diagnostiku SPU podrobně. Je třeba zdůraznit, že učitel ZŠ není kompetentní k tomu, diagnostikovat SPU. Autorka se k této problematice vyjadřuje na jiném místě, ale pro nezasvěceného čtenáře by tato věta mohla být zavádějící, mohl by nabýt dojmu, že učitel např. ve speciální třídě může diagnostikovat SPU sám, bez spolupráce s ostatními odborníky, že je k tomu vybaven i po stránce diagnostických metod apod.

Uvedené připomínky uvádím spíše na okraj. Celkově je teoretická část práce na vynikající úrovni. Logická struktura, vnitřní provázanost jednotlivých kapitol uvede čtenáře do problematiky SPU, nastíní problematiku rodin s dítětem se SPU a vytváří odpovídající a funkční rámec pro část praktickou.

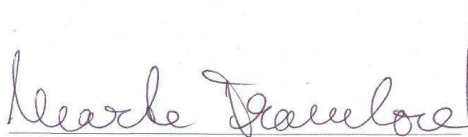
Výzkumná část je zpracování rozhovorů s rodiči dětí s SPU. Autorka vhodně formulovala otázky, podařilo se jí pokrýt všechna témata, která považuje za důležitá. Výzkumný vzorek 8 rodičů považuji za více než odpovídající. Autorce se podařilo přiblížit,

jak rodiče prožívají to, že jejich dítě má poruchu, podařilo se jí podkrýt to, jak rodiče tuto skutečnost prožívají. Jedinou poznámkou, opět pouze na okraj, je, že autorka volně zaměňuje „vztah k dítěti“ a „přístup k dítěti“ což nepovažuji za vhodné.

Celkově považuji práci za velmi zdařilou. Jak po obsahové, tak formální stránce je na vynikající úrovni. Zájem budoucí učitelky o to, jak vnímají rodiče určité znevýhodnění svých potomků, jak to ovlivňuje jejich život, jak vnímají v těchto souvislostech školu a učitele, svědčí o hlubokém vhledu nejen do problematiky SPU, ale i o uvědomování si významu učitele v životě všech dětí a jejich rodičů.

Práci doporučuji k ústní obhajobě

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **VÝBORNĚ**

podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 25.8.2009

Stupeň klasifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
-----------------------	---------	-------------	-------	-----------